

a) Decree of the *Congresso*, 3 May 1995*

1. Litteris diei 5 ianuarii 1991,
Exc.mus Episcopus N. nuntiavit:
omnes quinque paroecias in pago
Z., scil. A., B., C., D., et E., sup-
pressum iri et simul erectum iri
novam paroeciam F.; ecclesiam
paroecialem fore illam D. dica-
tam; ex aliis quattuor ecclesiis
paroecialibus, tantum illam B.
dicatam in usu mansuram esse
tamquam ecclesiam subsidiariam.

267

Haud obstantibus petitioni-
bus porrectis ut etiam ecclesia E.
adhiberetur uti ecclesia subsidia-
ria pro nova paroecia, Exc.mus

* In the archives of the Apostolic Signatura, prot. no. 24388/93 CA (not previ-
ously published).

Episcopus litteris diei 17 ianuarii 1991 decisionem suam confirmavit et explicavit; decreto diei 31 ianuarii 1991 ipse executioni mandavit nuntiatam suppressionem et erectionem.

Postea, iuxta preces parochi novae paroeciae, Exc.mus Episcopus, audito Consilio presbyterali, die 19 novembris 1991 decrevit tres ecclesias A., C. et E., non amplius adhibitas pro cultu divino, in usum profanum non sordidum redigi posse ad normam can. 1222, § 2, ita ut parochus easdem ecclesias venum dare posset.

Litteris tandem diei 25 februarii 1992, d.nus X. et d.na Y., tamquam « *Chairman* » et « *Secretary* » coetus « *Committee to Reopen E. Church* » recursum ad Congregationem pro Clericis interposuerunt adversus decisionem Exc.mi Episcopi die 5 ianuarii 1991 nuntiatam, petentes ut ecclesia E. denuo aperiretur ad cultum divinum.

Praedicta Congregatio, notiis obtentis ab Exc.mo Episcopo, litteris diei 27 maii 1993 scripsit ad d.num X. se examini subiecisse recursum interpositum a « *Committee* » et nunc respondere: Exc.mum Episcopum omnia

requisita legis adimplevisse in suppressione ecclesiae E. et Congregationem exoptare ut « *Committee* » hanc conclusionem acceptare posset.

2. Litteris diei 29 iunii 1993, d.ni X. et Y., uti « *representatives of the parishioners of the former E. Church in Z.* », et « *Chairman* » et « *Secretary* » coetus « *Committee to Reopen E. Church* », recursum interposuerunt apud H.S.T. adversus praedictam decisionem Congregationis pro Clericis.

Signatura Apostolica die 29 iulii 1993 respondit coetum legitimatione activa ad recursum contentioso-administrativum interponendum non gaudere et ideo d.nos X. et Y. legitimatione activa gaudere posse tantum uti singulos etiamsi coniunctim agentes, quod faciendum erat—si et quatenus—intra terminum peremptorium triginta dierum.

Litteris diei 11 augusti 1993, d.ni X. et Y., una cum d.nis G., H., I., J., K. et L., interposuerunt tamquam singuli novum recursum, cui adnexa erant mandata quibus unusquisque nominavit M. patrum suum.

Conaminibus ad controversiam pacifice solvendam sine exitu peractis, cl.mus M. mandato abrenuntiavit et recurrentes nominaverunt cl.mam N. patronam suam, quae memoriale tradidit pro recurrentibus. Cl.mus patronus Congregationis pro Clericis, P., memoriale proprium submitit intra terminum statutum, non autem cl.mus patronus Exc.mi Episcopi, Q.

Die autem 1 iulii 1994, recurrentes institerunt pro suspensione decreti impugnati, eo quod notitias habuerant de imminenti venditione E. Exc.mus Episcopus, certior factus sive de petita suspensione sive de inaktivitate sui patroni, nominavit cl.mum P. etiam patronum suum, atque, iuxta preces Signaturae Apostolicae, providit de conservatione bonorum paroeciae suppressae donec hoc Supremum Forum de re videret.

Visis novis documentis ab Exc.mo Episcopo transmissis, cl.ma patrona recurrentium novum memoriale exhibuit. Cl.mus Q. etiam novum memoriale protulit, proponens quoque exceptionem peremptoriam ob defectum legitimisationis ex parte recurrentium.

Rev.mus dein Promotor Iustitiae Substitutus praesentavit votum pro rei veritate, cui replicavit uterque patronus.

SUPREMUM SIGNATURAE APOSTOLICAE TRIBUNAL

3. Ad exceptionem defectus legitimisationis recurrentium quod attinet, perpenso quod :

- Ii tantum qui—vel directe vel per procuratorem legitime constitutum—coram Dicasterio Curiae Romanae egerunt postea provocare queunt ad Signaturam Apostolicam adversus actus administrativos singulares ab eodem Dicasterio sive latos sive probatos ;
- Solummodo d.ni X. et Y.—non autem d.ni G., H., I., J., K. et L.—coram Congregatione pro Clericis recursum adversus decisionem Exc.mi Episcopi proposuerant, antequam provocaverunt ad hoc Supremum Forum ;
- Quamquam d.ni X. et Y. primum provocaverant ad Signaturam Apostolicam tamquam praeses et secretaria coetus « *Committee to Reopen E. Church* », fere statim

recursum proposuerunt tamquam singuli coniunctim agentes iuxta condiciones et intra terminum peremptorium a Signatura datum;

- D.ni X. et Y. a die 11 augusti 1993 coram hac Signatura Apostolica agunt tamquam singuli fideles, et non tamquam repraesentantes alicuius coetus (cfr. Responsio Pont. Comm. C.I.C. authentice interpretando diei 20 iunii 1987, in AAS 80 [1988] 1818), et qua tales legitimatione gaudent.

270

4. Ad suppressionem paroeciae quod attinet, attento quod:

- Iuxta can. 515, § 2, unius Episcopi dioecesani est paroecias supprimere aut eas innovare, qui easdem ne supprimat neve notabiliter innovet, nisi audito consilio presbyterali; ad rem satis est iusta causa;
- Ex actis constat Exc.mum Episcopum die 13 septembris 1990 Consilium presbyterale audivisse circa suppressionem paroeciarum et erectionem

novae paroeciae, id est antequam die 5 ianuarii 1991 suam decisionem nuntiavit et die 31 ianuarii 1991 decretum in re tulit;

- Ex actis apparet iusta causa pro unione, nempe numerus decrescens fidelium in pago Z. necnon minor copia sacerdotum in dioecesi;
- Nec apparet asserta violatio legis eo quod Exc.mus Episcopus providere voluit necessitatibus pastoralibus omnium coetuum in Z., non excepto eo pro quo paroecia E. erecta erat, per unam paroeciam, nam uti legitur in Decreto H.S.T. diei 25 ianuarii 1991, in causa [altera] Prot. n. 21896/90 CA, «paroecia personali[s] ... est una tantum ex pluribus comprobatis rationibus et viis—ad locorum adiuncta seu circumstantias, ad consuetudines et necessitates eorundem fidelium accomodandis—in pastoralis cura agenda pro coetibus specialibus fidelium (cfr. S. Congr. pro Episcopis, *Instructio de pastoralis mi-*

gratorum cura, nn. 11, 12, et 33, in *AAS* 61 [1969] 619 et 630-631) ».

274

5. Ad reductionem ecclesiae in usum profanum non sordidum quod attinet, perspecto quod:

- Ad normam can. 1222, § 2, Episcopus dioecesanus, ob graves causas quae suadeant ut aliqua ecclesia ad divinum cultum amplius non adhibeatur, eandem, audito consilio presbyterali, in usum profanum non sordidum redigere potest, de consensu eorum qui iura in eadem sibi legitime vindicant, dummodo animarum bonum nulum inde detrimentum capiat;
- Iura, de quibus sermo, non praesumuntur, sed de eorum concessione vel admissione ex parte competentis auctoritatis ecclesiasticae legitime constare debet;
- Detrimentum, de quo in canone, videtur praesertim damnum oriturum ex ipso facto quod ecclesia ad cultum divinum non amplius adhibebitur, non autem ex reactione impropria adversus idem factum;

- Praetermissa omni quaestione de sufficientia vel minus consultationis cum Consilio presbyterali diei 13 septembris 1990, seu antequam Exc.mus Episcopus die 5 ianuarii 1991 decisionem suam nuntiavit ut ecclesiae E. non amplius adhiberetur pro culto divino, ex actis enim constat Exc.mum Episcopum die 19 novembris 1991 Consilium audivisse circa reductionem eiusdem ecclesiae in usum profanum ad normam can. 1222, § 2, antequam decretum eiusdem diei emanavit;
- Non demonstratur haberi personas quae vera iura in ecclesia E. sibi legitime vindicant;
- Nec demonstratur bonum animarum in casu detrimentum cepisse, si et quatenus, ex ipso facto quod praedicta ecclesia non amplius ad cultum divinum adhibebitur;
- Ulteriori tamen examini subicienda est quaestio utrum motiva ab Exc.mo Episcopo allata reapse

ita gravia haberi possint,
necne, ut ecclesia E. non
amplius ad cultum divi-
num adhibeatur.

272 6. Omnibus sedulo examini
subiectis;

In Congressu, coram infras-
cripto Cardinali Praefecto die 3
maii 1995 habito,

DECREVIT:

a. Ob defectum legitimatio-
nis activae in recurrentibus,
recursus de quo in casu non
admittitur ad disceptatio-
nem quatenus propositus a
d.nis G., H., I., J., K. et L.;

Idem recursus—intra limi-
tes de quibus infra—admit-
titur ad disceptationem,
quatenus propositus a
D.nis X. et Y.

b. Circa assertas violationes
legis relate ad suppressio-
nem paroeciae E., necnon
circa assertas violationes
legis *in procedendo* relate ad
reductionem ecclesiae eius-
dem nominis in usum
profanum, recursus non
admittitur ad disceptatio-
nem coram Em.mis ac
Exc.mis Patribus Iudicibus,
quatenus ipse manifeste
caret fundamento.

c. Quoad assertam violatio-
nem legis *in decernendo* ob
defectum causae gravis de
qua in can. 1222, § 2, recur-
sus admittitur ad discepta-
tionem coram Em.mis ac
Exc.mis Patribus Iudicibus,
quatenus non constat
ipsum manifeste quolibet
fundamento carere.

d. Petita suspensio decisio-
num conceditur tantum
quoad *ecclesiam* E., ea
mente ut aedes sacra una
cum suppellectili in tuto
ponatur donec Em.mi et
Exc.mi Iudices de recursu
videant. Alia bona mobilia
et immobilia olim ad paro-
eciam E. pertinentia—quae
nunc paroeciae F. sunt—
administrari vel alienari
possunt ad normam legis.

Et notificetur iis quorum
interest ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede
Supremi Signaturae Apostolicae
Tribunalis, die 3 maii 1995.

Gilbertus Card. AGUSTONI,
Praefectus
+ Zenon GROCHOLEWSKI,
Secretarius